

Lihula kooli lood 5.

KALAMEESTE ELUST LIHULA KOOLIS EHK POOLE TUNNIGA KANAARI SAARTELE

Kalamees (õigem oleks vist kalanaine?), kes kuldkalu püüab, õpetab Lihula koolis lapsi 1984. aastast. Praegu on õpetaja TIIA LEHISTE juhataja IB klassi 18 poissi ja tüdrukut. Õpetaja Lehistel ei käi niasama kala püüdmisega, vaid tema hobiks on võistlu kalapüüdmine. Debüüt sellel spordialal (ka selline spordiala on olemas!) oli kuus aastat tagasi ja asjaosalise ütluse kohaselt TÄIESTI JUHUSLIK. Nimelt oli klubidevahelistel võistlustel Lihula võistkonnal ühte naisvõistlejat juurde vaja. Täiesti juhuslikult (?) sai selleks üheks õp. TIIA LEHISTE. Algus oli üledukas: esimene kord andis kohe ka esimese koha! Kes lugejatest arvab, et üle ühe vaevalt neid võistlejaid oligi, seekord eksib: KLUBIDEVAHELISTEL KALAPÜÜGI VÕISTLUSTEL TEEB PIDEVALT KAASA ÜLE KOLMEKUMNE NAISE.

Kalasport, nii nagu igasugune muu sport, nõuab annet ja õnne. Tiia Lehistel on mõlemat. Võistlustel on ta alati esimeste seas olnud ja tähelepanuväärseid kordaminekuid on tema (kala) sportlasekarjääris õige mitmeid.

Möödunud talvel tuli õp. TIIA Lehistel jääaluses kalapüügis Eesti meistriks. Selle talve kordaminek oli elu kõige suurem.

ESIKOHT EESTI-SOOME MAAVOISTLUSTEL.

Võidu preemiaks sai õp. TIIA Lehistel ÜHENÄDALASE TUUSIKU KANAARI SAARTELE. Nende võistluste teise, õp. TIIA Lehistel alalise konkurendi, kalasporti raudse leedi ja selle spordiala «kuuma nime» pr. JELENA GORDEJEVA kaotuspisaraid aitab leevendada kahe-nädalane Rootsi-reis.

Onnelik võitja suurvõidust: «Tuusiku püüdsin kinni viimase poole tunniga. Võistlustel püügiks ette nähtud aeg on kolm tundi, kaks ja pool sellest olin ma täiesti asjata oodanud, enne kui midagi tulema hakkas. Viimase poole tunniga püüdsin 1,3 kg (võitja määrab kalade kogukaal). Sellest piisas. Kolmekesi sõidame. Koos minuga veel meeste võitja ja nende võistluste suurima kala püüdja.»

Kalasporti probleemiks pidavat olema see, et noori püüdjaid tuleb juurde vähe. EHK MEE-LITAB TEGIJAJA LIGI KORRALIK AÜHINNALETT?

MUL ON ÕUDSELT VÄHE TAHTJEJÕUDU

Läänemaa naiste selle aasta korvpallimeistrivõistlused jäid pidamata — Lihula naiskonnale ei leidunud vastast. Üks, kes selle võistkonna eest korvpalli mängib ja moraalselt ennast maakonna meistrina võib tunda, on 184 cm pikkune Lihula KK abiturient AIVE KOLEHMAINEN. Tema korvpallialane haridus on soliidne: kahel aastal on ta korvpallitarkusi omandanud Eesti spordigümnaasiumis (ESG).

«Haapsalu treener Tarmo Tuisk käis rääkimas ja 7. klassi järel läksingi oma kooli (Virtsu) Tallinna. Alguses läks mul ESG-s väga hästi, ise

tundsin, et areng on kiire. Mul on õuduselt vähe tahtje jõudu ja niipea, kui tuli seisak, hakkasin endas kahtlema. Hakkasin mõtlema, et kui prooviksin hoopis mingit eriala õppida.

ETKVL-i kooi ma sisse ei saanud ja edasi ei osanud ma endaga midagi peale hakata. Tegelikult korvpallimängu suhtes mul mingeid vastuväiteid ei olnud, oleksin tahtnud edasi treenida ja mängida. Kui keegi oleks kutsunud, siis oleksin kindlasti jätkanud. Ise ei julgenud ennast kuhugile pakkuma minna, ikkagi korra sai ESG-st ära tulnud. Nii ma siis Lihulas sattusin.

Praegu mängin rohkem võrkpalli, Virtsus kaks korda nädalas ja tavaliselt meestega koos, naisi on paar-kolm. Korvpalli mängin Lihula naiskonnaga üks kord nädalas. Seda on muidugi vähe ja olen korvpallis kõvasti tagasi täinud. Mul on kahju, et kõik see just niimoodi läks.»

LAHUTUS

Naistest, lastest, kodakondseist, kõigist-kõigist lahku ihkad äkki mõnikord

H. RUNNEL

Lahku ei minda ainult naistest-lastest. Omaette tahavad riigid (endise NL osariigid, lõuna-slaavlaste vabariigid jne.). Esimesest jaanuarist läksid Lihula keskkooli ja Läänemaa haridusosakonna teed lahku.

Kooli direktor Armas Mercvoo, miks niimoodi?

Täieliku kontrolli saamine oma rahade üle, see oli esimene ja kõige suurem põhjus. Ühest suurest katlast söömine oligi liiga kauaks jäänud. Ületutek toob meile muidugi tööd juurde, kuid meil on selleks inimesed olemas. Kui senini hangiti kõike koolidele vajaminevat peamiselt haridusosakonna poolt tsentraliseeritult, siis nüüdsest on see ülesanne minu asetäitjal majandusosal. Seega on varustamine-hankimine kooli enda ülesandeks. Muuseas, edaspidi hakkavad ka kõik teised Lõuna-Läänemaa koolid õppekirjandust saama meilt, mitte enam Haapsalust.

Koolile tuli raamatupidaja juurde, selle oieksime tegelikult ka siis võtnud, kui me osakonna alla oleksime edasi jäänud. Meie raamatupidamine on aruandekohustuslik avalikkuse ees. Kooli alevistvallast lahku löönud ei ole.

Enn KERGE